

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.334 van 11 september 2014
in de zaak A. 213.587/IX-8466**

In zake: Laurent PHILIPS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS STAD HERENTALS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 september 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de delibererende klassenraad 5WEWI6 van kOsh (vzw Katholiek Onderwijs Stad Herentals) campus Collegestraat van 26 augustus 2014, waarbij aan Laurent Philips een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 september 2014, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die *loco* advocaat Jean Hendrickx verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Laurent Philips is tijdens het schooljaar 2013-2014 ingeschreven als leerling in het eerste jaar van de derde graad, richting WEWI6, in de school Campus Collegestraat van kOsh.

Verzoeker verklaart dat hij “gediagnosticeerd [is] als hoogbegaafd kind”, op basis waarvan hij tijdens de lagere school een jaar heeft overgeslagen.

3.2. Op het einde van het jaar heeft verzoeker jaartekorten voor aardrijkskunde, chemie, fysica en wiskunde. Hij heeft een algemeen jaartotaal van 56,7%.

De delibererende klassenraad kent aan verzoeker een oriënteringsattest C toe, wegens “te veel onvoldoendes voor de hoofdvakken”, te weinig inzet en inzicht, niet de juiste motivatie en studiehouding.

Op 27 juni 2014 vindt overleg met de directeur plaats. Voor het eerst wordt de school dan namens verzoeker erop attent gemaakt dat zijn vader recent in een zwaar verkeersongeval was betrokken en zijn moeder ernstig ziek is. De directeur deelt met een brief van 30 juni 2014 vervolgens mee dat de delibererende klassenraad niet opnieuw wordt samengeroepen.

Bij aangetekend schrijven van 2 juli 2014 wordt een bezwaar ingediend bij de beroepscommissie. Verzoeker stelt dat uit de deliberatiebeslissing niet blijkt of en in welke mate de delibererende klassenraad met de hoogbejaardheid en de ermee gepaard gaande problemen rekening heeft gehouden. Hij herinnert aan de “ingrijpende gebeurtenissen” in zijn privéleven – behalve wat reeds hiervóór ter sprake kwam, ook nog een traumatiserende inbraak in de woning – en merkt voorts op dat de “kern” van zijn grief niet de vraag betreft of de school tekort zou zijn geschoten aan enige plicht tot opvang of begeleiding, “maar wel dat uit de klassenraadbepslissing nergens blijkt dat hiermee bij de deliberatie rekening is gehouden”. Hij argumenteert dat dit nieuwe gegevens zijn en dat het aan de klassenraad toevalt om zich erover uit te spreken. Vervolgens gaat verzoeker uitvoerig in op de behaalde cijfers, om onder meer aan te tonen dat de slechte prestaties duidelijk zijn te situeren vanaf de bedoelde feiten. Hij wijst ook op eenzelfde fenomeen bij de cijfers van zijn broer, die in dezelfde klas zat en wiens resultaten een gelijkaardige wending hebben genomen. Verzoeker vraagt “dat de inrichtende macht de delibererende klassenraad opnieuw zou samenroepen, om zich opnieuw uit te spreken over [zijn dossier], daarbij rekening houdend met de bovenvermelde specifieke elementen en uitzonderlijke omstandigheden, en mede op grond daarvan een nieuwe beslissing te nemen, bijvoorbeeld tot het opleggen van bijkomende proeven voor de vakken waarvoor de klassenraad dit nodig acht”.

De beroepscommissie hoort verzoeker op 19 augustus 2014, stelt vast dat “de nieuwe elementen aangebracht op de Interne Beroepscommissie (betrokkenheid ongeval vader, gezondheidstoestand moeder) een nieuwe bijeenkomst

van de delibererende klassenraad noodzakelijk maken” en adviseert het schoolbestuur om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

Vervolgens wordt de delibererende klassenraad opnieuw samengeroepen.

3.3. Op 26 augustus 2014 beslist de delibererende klassenraad om het C-atteest te handhaven. Hij motiveert dit aldus:

“Samenvattende inleiding:

De directie schetst de argumenten van Laurent en zijn ouders zoals ze op de interne beroepscommissie zijn samengevat, zijnde:

- de hoogbegaafdheid van Laurent en de moeilijkheden die hij daarbij ondervindt om een juiste studiehouding te vinden. Hij vertoont tekenen van een absolute onderpresteerder terwijl hij de mogelijkheid heeft om op korte tijd een groot gedeelte leerstof te verwerken.
- de ingrijpende gebeurtenissen die zich in de loop van het schooljaar hebben voorgedaan o.m. de traumatische gevolgen van de inbraak (april). Eveneens de ziekte van mama en het ongeval van papa waarvan de klassenraad in juni niet op de hoogte was. Daarmee samenhangend de ongevoonde grote terugval in het tweede semester.
- de zwakke cijfers van de hele klas.
- hebben geleid tot de vraag van Laurent en zijn ouders om, op basis van deze argumenten, de klassenraad opnieuw samen te roepen en, rekening houdend met de specifieke elementen en uitzonderlijke omstandigheden, een nieuwe beslissing te nemen bv. het opleggen van bijkomende proeven waarvoor de klassenraad dit nodig acht.
- gevolgd door het advies van de interne beroepscommissie en de vraag van het schoolbestuur om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen om de door de ouders bestreden beslissing opnieuw te overwegen.

Argumenten naar voor gebracht op de klassenraad:

- De delibererende klassenraad beklemtoont dat de leerplandoelstellingen onvoldoende worden bereikt voor de 4 studierichtingsvakken. Verschillende leerstofonderdelen zijn niet of onvoldoende gekend. Er zijn 4 tekorten op jaarbasis, met daarbij zeer zware tekorten in de proefwerkperiode van juni.
- Laurent vraagt weinig uitleg, geeft geen extra oefeningen af die hem kunnen helpen meer inzicht te verwerven in de leerstof, heeft voor bepaalde onderdelen te weinig basiskennis omdat hij te weinig inspanningen levert om zich de leerstof eigen te maken waardoor ook het nodige inzicht niet komt (dit geldt voor de 4 studierichtingsvakken, 12u van de totale opleiding). De delibererende klassenraad heeft, op basis van de resultaten van het hele schooljaar en het gebrek aan de juiste motivatie en studiehouding, onvoldoende garanties dat dit in het 2de jaar van de 3de graad in orde komt.

- Zijn hoogbegaafdheid is aan de school gemeld door de ouders maar een attest dat werd opgevraagd door de zorgcoördinator is niet bezorgd aan de school (LVS: geen extra ondersteuning gevraagd, ook geen gemotiveerd verslag van hoogbegaafdheid gekregen, 17/10/12 + verslag gesprek met Laurent en zorgcoördinator van 4 oktober 2012). Nochtans is de school ervan uitgegaan dat dit nog in orde zou komen en heeft zij Laurent, op vraag van de ouders, reeds in de fluisterklas gezet wanneer hij dat wenste zodat hij extra tijd had voor bepaalde vakken. We merken inderdaad dat Laurent iemand is die traag op gang komt, vandaar het tegemoetkomen aan zijn vraag op dat vlak. In geen enkel vak echter komt tot uiting dat Laurent af en toe een 'buitengewoon' inzicht heeft in de leerstof, wat vaak bij hoogbegaafde leerlingen wel zo is nl. dat ze uitvallen op pure kennisvragen of zaken die ze moeten studeren maar wel vragen stellen of zaken oplossen waarbij zij onbewust getuigen van een 'buitengewoon' inzicht. Hier zou je kunnen verwachten dat er soms tegenstrijdigheden opduiken in de resultaten: extreem slecht t.o.v. extreem goed. De klassenraad stelt vast dat er geen pieken zitten in de resultaten maar dat ze vrij constant onvoldoende blijven. De resultaten zijn van in het begin van het schooljaar ondermaats en, ondanks de herhaalde verwittigingen, door Laurent nooit ter harte genomen. Er is bij Laurent door de vakleerkrachten nooit kunnen vastgesteld worden dat hij kennis snel kan combineren en op korte termijn veel kan verwerken. De klassenraad stelt dat bijkomende proeven in het licht hiervan geen optie zijn. Ook is de klassenraad ervan overtuigd dat ze i.v.m. Laurent over voldoende informatie beschikt en daardoor in staat is om een beslissing te nemen.

- Van de schokkende gebeurtenissen was de school deels op de hoogte o.m. de inbraak. De ouders hebben de school verwittigd en de directie de vakleerkrachten. Het aanbod werd aan Laurent telefonisch via de mama gedaan dat Laurent als hij daar wenste over te praten hij daarvoor steeds bij de leerlingbegeleiding terecht kon. Er is echter geen vraag daarover gekomen. Er is een mail van de directie vertrokken naar de vakleerkrachten met de vraag om beide jongens wat extra in de gaten te houden en het te signaleren als zij in de les iets zouden merken waarover zij zich zorgen maken. Leerkrachten hebben als dusdanig niets onrustbarends gemerkt.

- Wat betreft de ziekte van de mama en het ongeval van de papa is de school niet op de hoogte gesteld. De klassenraad betreurt dat want op die manier had er op dat moment extra begeleiding voor Laurent kunnen voorzien worden. De klassenraad stelt dat vooral het grote leerstofpakket van het tweede semester, dat een langere en grondigere voorbereiding van de proefwerken vraagt om deze met succes af te leggen en het hierop niet voorbereid zijn door Laurent een grotere rol heeft gespeeld dan deze gebeurtenissen waarvan de klassenraad de impact zeker niet onderschat maar zegt dat ze moeten gerelativeerd worden en zeker geen verklaring kunnen bieden voor de reeds zwakke resultaten bij rapport 1 (tekort AA-CH-WISK), met Kerstmis (3 tekorten voor de studierichtingsvakken FY/CH/WISK met het advies om een studierichting te zoeken waarbij de slaagkansen hoger liggen) en de proefwerkresultaten in juni (42,5% met een tekort voor 6 vakken terwijl het DW vrij goed was (64,3%), ondanks de

gebeurtenissen die zich het tweede semester hebben voorgedaan) Het ging niet om een 'plotse' gebeurtenis met de proefwerken die Laurent dermate uit zijn evenwicht kon hebben gebracht dat de examens zo extreem onvoldoende waren). De klassenraad ziet hier dus niet meteen een direct oorzakelijk verband.

- Het klasgemiddelde van deze klas ligt voor een aantal vakken inderdaad laag. Dat heeft vooral te maken met het feit dat heel wat leerlingen in deze klas tegen het advies van het 4de jaar zijn ingegaan (Laurent zelf kreeg op het einde van het 2de jaar van de 2de graad het advies om geen WEWI te beginnen omwille van de zwakke resultaten voor wiskunde en wetenschappen, getuige het verslag van de klassenraad van 2 mei 2013 dat met een schrijven aan de ouders werd gecommuniceerd. Ook eerdere opmerkingen op het rapport signaleren problemen met wiskunde (LVS, 25 oktober 2011, advies om 3EC4u wisk te volgen, 22 december 2011, problemen met grotere gehelen, 12 maart 2012, verschillende onvoldoendes: FY, WISK, INF, 14 mei 2012, problemen met wetenschappen, 20 december 2012, mist veel basiskennis, 21 oktober 2013,). Dat maakt dat het globale resultaat voor de studierichtingsvakken (en waarop men zich in het 4de jaar heeft gebaseerd om de richting af te raden) erg zwak is. Niettemin is het nog steeds 50% of meer, wat geslaagd betekent. Laurent haalt deze 50% niet. Andere klassen, vergelijkbaar omwille van zelfde leerplan en leerkracht, halen een hoger gemiddelde: voor wiskunde respectievelijk 63 en 64%, chemie 64 en 60%, fysica 59%.

- De delibererende klassenraad concludeert dat zij, na het bespreken van de argumenten van Laurent en zijn ouders, de beslissing van juni niet wijzigt maar het C-attest dat toen werd gegeven, bevestigt, op basis van de bovenstaande motivering. Een leerling kan pas als 'geslaagd' worden beschouwd wordt indien hij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt. En aldus bekwaam wordt geacht zijn studies voort te zetten in het volgende leerjaar. Of een leerling een leerjaar 'met vrucht' beëindigt, wordt in hoofdzaak bepaald door de kansen die de leerling heeft om in het volgende leerjaar te slagen. De klassenraad antwoordt hier negatief.

- Het jaar overzitten wordt niet geadviseerd door de klassenraad omdat de huidige motivatie en studiehouding van Laurent geen garanties geven dat het volgend schooljaar zal lukken. Zelfs indien hij het jaar overzit zal er nog hard moeten gewerkt worden om alle basistekorten. weg te werken. Een richting in tso wordt aangeraden en contact met het CLB om uit te zoeken wat een passende richting is voor Laurent. Vanuit tso heeft men nog veel toekomstmogelijkheden en kan men ook aan universitaire studies (bv. ingenieur) beginnen in het Hoger Onderwijs."

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. De bestreden beslissing ontnemt verzoeker, zoals hij juist opmerkt in zijn verzoekschrift, de mogelijkheid om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van zijn keuze. Terecht ook betoogt verzoeker dat de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing hem niet tijdig nog voor een verloren schooljaar kan behoeden. Het dreigende verlies van een schooljaar wijst genoegzaam op het voorhanden zijn van de vereiste uiterst dringende noodzakelijkheid. De verwerende partij betwist dit overigens niet in haar nota met opmerkingen.

VI. Ernst van de middelen

Standpunt van de partijen

6. In een enig middel voert verzoeker de schending aan “van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs en artikel 37, §2 van het besluit van 19 juli 2002 van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs”.

Verzoeker betoogt dat de verwijzing naar de cijfermatige resultaten zoals ze thans voorliggen de bestreden beslissing niet kan ondersteunen. De

vraag naar bijkomende proeven immers gesteld zijnde, is niet aan de orde tot welk deliberatiebesluit de klassenraad kan komen op basis van de beschikbare resultaten, maar wel of er gegevens zijn aangevoerd die de representativiteit van die resultaten kunnen doen wankelen en die de klassenraad ertoe moeten brengen bijkomende gegevens te verzamelen omtrent de competenties die de leerling kan aantonen.

Wat de attestering inzake hoogbegaafdheid betreft en de begeleiding die verzoeker op basis van de onderzoeksverslagen mocht verwachten van de school, stelt verzoeker verbouwereerd te zijn dat de school beweert niet van deze stukken op de hoogte te zijn. Verzoeker verwijst naar de door hem bijgevoegde stukken, waaruit blijkt dat de lagere afdeling van het schoolbestuur op de hoogte is. Aangezien verzoeker mag aannemen, zo redeneert hij, dat de school het CLB op de hoogte heeft gebracht en de lagere en de secundaire school van kOsh door hetzelfde CLB worden begeleid, ziet hij niet in hoe de klassenraad tot voormelde opmerking kan komen.

Wanneer de klassenraad van uitzonderlijke omstandigheden kennis neemt en hun feitelijke juistheid niet wordt betwist – zoals te dezen het geval is – moet de klassenraad die van oordeel is zich niettemin toch een voldoende beeld te hebben kunnen vormen om zich met kennis van zaken uit te spreken, die beslissing volgens verzoeker afdoende motiveren. Die motivering ontbreekt in de bestreden beslissing. In dat verband uit verzoeker de volgende kritiek op de motieven om zijn vraag naar bijkomende proeven af te wijzen.

Wat betreft de korte tijd die voor bijkomende proeven rest, waardoor dit geen realistische optie zou zijn, wijst verzoeker op de onderwijsreggeving. Het is inherent aan de regelgeving op het secundair onderwijs dat bijkomende proeven die na overleg of intern beroep ter beoordeling voorliggen, altijd op relatief korte tijd zullen moeten worden georganiseerd, wil de klassenraad binnen een redelijke termijn na aanvang van het nieuwe schooljaar tot een eindbeslissing komen.

Tegenover de relativering door de klassenraad van de aangevoerde uitzonderlijke omstandigheden stelt verzoeker wat volgt:

“Tijdens het intern beroep is op verzoek van de interne beroepscommissie aangegeven dat de gezondheidsproblemen van de mama van Laurent aan het licht zijn gekomen rond januari 2014 en dat na een reeks van onderzoeken – en de daarmee gepaard gaande onzekerheid – de diagnose uiteindelijk is gesteld in februari-maart, waarna de (beperkte) behandelingsmogelijkheden zijn besproken en de behandeling ook is opgestart. In dezelfde periode is de papa van Laurent betrokken geweest bij een ernstig verkeersongeval. Verzoekers zien niet in hoe men zou kunnen veronderstellen dat dit geen belangrijke en relevante invloed heeft gehad op de schoolprestaties van Laurent. Los van de resultaten in het begin van het schooljaar, moet in redelijkheid worden aangenomen dat deze gebeurtenissen de leerling hebben verhinderd beter te presteren in de verdere loop van het schooljaar. Verzoekers wijzen er ter zake nog op dat de klassenraad op het jaarrapport zelf bij het vak aardrijkskunde vermeldt ‘vanaf april is het misgelopen’. In tegenstelling tot wat de klassenraad in de bestreden beslissing stelt, blijkt uit de rapportcijfers van de leerling overigens wel degelijk dat er vanaf die periode een aanzienlijke terugval is geweest in de behaalde resultaten. Zoals verzoekers ook in het intern beroep hebben aangegeven, blijkt immers dat de prestaties van Laurent merkelijk achteruitgaan vanaf de periode van dagelijks werk 3, wat te verklaren is door de uitzonderlijke omstandigheden die hierboven zijn omschreven en die het welbevinden van Laurent danig hebben geraakt.

Tot en met de eerste examenperiode behaalde Laurent op dagelijks werk 1, dagelijks werk 2 en examen 1 voor alle vakken samen (29 quoterings) slechts zeven tekorten, gespreid over vijf vakken, waarvan een uiterst klein tekort (48% voor Aardrijkskunde bij dagelijks werk 1). Nadien, voor dagelijks werk 3 en 4 en examen 2, behaalde Laurent tien tekorten (op 31 quoterings), waarbij opvalt dat vooral in de laatste examenperiode de tekorten onverklaarbaar lagere cijfers vertonen in vergelijking met de eerste proefwerken (van 57 naar 33 voor Aardrijkskunde, van 78 naar 34 voor Godsdienst, van 58 naar 42 voor Biologie). Het jaartekort voor aardrijkskunde is volledig toe te schrijven aan deze mindere prestaties in het tweede semester.

De stelling dat er tussen de op zich onbetwiste uitzonderlijke omstandigheden en de resultaten van de leerling geen direct oorzakelijk verband is, kan bijgevolg niet overtuigen.”

Het antwoord ten slotte van de klassenraad omtrent het klasgemiddelde wordt volgens verzoeker op geen enkele manier aangetoond en noemt hij statistisch eerder onwaarschijnlijk. Bovendien gaat de vergelijking met “de andere klas” ook niet op, aangezien de andere klas in de richting wetenschappen-wiskunde

een ander programma volgt en lijkt de vaststelling van enkele klasgemiddelden niet te kloppen.

In het licht van dit alles acht verzoeker het “kennelijk onredelijk” om, gelet op de uitzonderlijke gebeurtenissen in de loop van het schooljaar, hem niet de mogelijkheid te bieden “om middels een bijkomende proef voor de vakken die de klassenraad aanduidt, aan te tonen dat hij de leerdoelstellingen wel degelijk in voldoende mate heeft bereikt”.

7. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat verzoeker de door hem behaalde resultaten niet betwist. Zij wijst erop dat de delibererende klassenraad zich geenszins beperkt heeft tot het maken van een louter mathematische oefening, maar evenmin de behaalde resultaten als onbestaande kan beschouwen.

De verwerende partij overloopt dan de overwegingen van de klassenraad, die zij parafraseert en deugdelijk acht. De verwerende partij merkt op dat verzoeker de vaststellingen van de delibererende klassenraad omtrent zijn hoogbegaafdheid niet betwist. Verzoeker merkt enkel op verwonderd te zijn dat de school de stukken in verband met de hoogbegaafdheid niet verkregen heeft. Inhoudelijk wordt er echter geen discussie gevoerd.

De delibererende klassenraad heeft kenbaar gemaakt dat hij in verband met de leerling over voldoende informatie beschikt om op basis daarvan een beslissing te nemen. Deze overweging is essentieel en onderbouwd door de delibererende klassenraad. De essentie van bijkomende proeven betreft immers het verwerven van bijkomende informatie. In zijn verzoekschrift houdt verzoeker een theoretisch betoog over de mogelijkheid om bijkomende proeven op te leggen binnen een korte voorbereidingstijd. Dit theoretisch betoog is niet relevant. De delibererende klassenraad besluit terecht dat de resultaten die thans van de leerling voorliggen een betrouwbaar of geloofwaardig beeld geven van het kennen en kunnen van de leerling en dat er, bijgevolg, geen reden is om zijn beslissing over

het al dan niet slagen van verzoeker uit te stellen om door middel van bijkomende proeven aanvullende informatie in te winnen.

De verwerende partij benadrukt vervolgens dat alle door verzoeker ingeroepen omstandigheden *in concreto* werden beoordeeld en afgewogen. Ze werden niet onderschat, maar wel naar juiste proporties ingeschat op de behaalde resultaten. Reeds voor deze gebeurtenissen had verzoeker zwakke resultaten behaald. Tijdens zijn eerste rapport had hij tekorten voor aardrijkskunde, chemie en wiskunde. Ook tijdens de proefwerken rond Kerstmis behaalde hij tekorten voor de studierichtingsvakken fysica, chemie en wiskunde. Toen werd opnieuw geadviseerd om een studierichting te kiezen waarbij de slaagkansen hoger liggen. De verwerende partij wijst erop dat reeds op het einde van het schooljaar 2012-13 geadviseerd werd om een andere studierichting uit te kiezen. De delibererende klassenraad concludeert daarom dat de aangehaalde gebeurtenissen niet van die aard zijn dat er sprake is van een direct oorzakelijk verband. Door de verzoekende partij wordt ten onrechte opgeworpen dat de achteruitgang van de studieresultaten (enkel en alleen) te wijten zou zijn aan bovenvermelde gebeurtenissen. Men verwijst voor het aannemelijk maken van deze stelling louter naar het aantal toegenomen tekorten in deze periode, hetgeen op zich onvoldoende bewijs vormt. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat de hoofdmoot van het leerstofpakket in het tweede semester wordt gedoceerd. Dit pakket is dus zwaarder dan het eerste semester, wat volgens de verwerende partij op zich al verklaart waarom het aantal tekorten van verzoeker nog is toegenomen. Bovendien blijkt de achteruitgang van de studieresultaten in de lijn te liggen van de vorige schooljaren van de leerling, reden waarom werd geadviseerd aan verzoeker om geen wetenschappen-wiskunde aan te vatten.

Met betrekking tot het klasgemiddelde verwijst de verwerende nota naar een verklaring van de directeur. Uit de nota valt op te maken dat elf van de veertien gestarte leerlingen in 5WEWI6 een sterk advies kregen om niet in de richting van WEWI te starten in het eerste jaar in de derde graad. Slechts vier van deze elf leerlingen behaalden uiteindelijk een A-attest in juni. In de nota kan bo-

vendien worden geverifieerd dat vergelijkbare groepen bovendien veel betere scores haalden.

Beoordeling

8. Verzoeker betwist niet de hem toegekende punten. Zoals zijn raadsman ter terechtzitting uitdrukkelijk bevestigt, is het hem erom te doen alsnog bijkomende proeven te kunnen afleggen, omdat de door hem behaalde resultaten ingevolge de gebeurtenissen in de familiekring geen oprecht beeld geven van zijn mogelijkheden.

9. Zoals verzoeker opmerkt, kan de enkele verwijzing naar de jaartekorten en daaraan gekoppeld de vaststelling dat de leerplandoelstellingen niet zijn bereikt op het eerste gezicht niet volstaan om een dergelijke vraag naar bijkomende proeven af te wijzen.

10. In de huidige stand van de procedure en in het licht van de concreet aangevoerde argumenten om bijkomende proeven te vragen, ontsnapt aan de Raad van State de relevantie van de vraag of verzoeker al dan niet hoogbegaafd is en al dan niet tijdig een attest daarvoor heeft bezorgd. Ook de algemene bedenkingen van de klassenraad in dat verband omtrent de studiehouding van verzoeker bieden geen antwoord op diens verzoek om bijkomende proeven; ze gaan immers niet in op de door verzoeker ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden die ook voor het schoolbestuur op advies van de beroepscommissie ertoe aanleiding gaf om de klassenraad uit te nodigen zijn beslissing te heroverwegen.

11. Kon op het einde van het schooljaar aan de klassenraad niet worden verweten dat hij zich uitsprak zonder kennis van de thans door verzoeker ingeroepen omstandigheden, dan moet de Raad vaststellen dat het schoolbestuur de klassenraad ondertussen uitdrukkelijk opnieuw heeft samengeroepen om zijn beslissing te heroverwegen, precies met verzoek om rekening te houden met de feiten die voorheen nog niet aan de klassenraad bekend waren.

Dit betekent, zo lijkt, dat het gegeven dat verzoeker hierover niet eerder heeft gecommuniceerd, de klassenraad niet ervan ontslaat thans wel die feiten in overweging te nemen. Aan de andere kant valt de Raad de klassenraad wel hierin bij, dat een tijdige communicatie ervoor had kunnen zorgen dat extra begeleiding mogelijk ware geweest. Dit is echter vreemd aan de vraag of de opnieuw samengeroepen klassenraad de door verzoeker behaalde cijfers mocht beschouwen als voldoende representatief om een eindbeslissing te nemen over het al dan niet slagen van verzoeker.

12. De feiten die verzoeker heeft gesignaleerd – een ernstige ziekte van de moeder en een zwaar verkeersongeval van de vader – worden door de delibererende klassenraad niet ontkend. De klassenraad stelt niettemin overtuigd te zijn dat hij voldoende informatie beschikt om te kunnen beslissen over verzoeker. In die overtuiging weet de klassenraad zich gesterkt, zo is in de bestreden beslissing te lezen, omdat verzoeker een richting volgt waarin voor hem de slaagkansen laag zijn, omdat verzoeker ook reeds in de eerste jaarhelft ondermaatse resultaten haalde, omdat vooral het grotere leerstofpakket van het tweede semester een grotere rol heeft gespeeld dan de familiale gebeurtenissen, omdat het nog vrij goede resultaat voor dagelijks werk het oorzakelijk verband tussen de gebeurtenissen en de resultaten relativeert of zelfs tegenspreekt.

13. Gewis heeft verzoeker in het verleden zwak gepresteerd en het is ook correct, dat de leerstof naar het einde van het schooljaar grotere gehelen omvat. De Raad van State stelt echter met verzoeker vast dat vanaf januari – aanvang van de familiale tegenslagen – het aantal tekorten opmerkelijk stijgt met daarenboven aanzienlijke verschillen tussen de cijfers voor de kerst- en de juniproefwerken. Wat verzoeker dan heeft meegemaakt zijn ‘schoolvoorbeelden’ van dermate ingrijpende gebeurtenissen dat er geredelijk van moet worden aangenomen dat ze effectief een invloed hebben op de concentratie van een leerling met een negatieve weerslag op de studieprestaties. De klassenraad spreekt dit tegen, maar dit is het domein van de hypothesen en de gissingen. Immers, het is niet aangetoond dat verzoeker énkél slecht presteert omdat het bij proefwerken over grotere

gehelen gaat en hij al bij al na januari nog behoorlijke punten had voor dagelijks werk. Even goed kon verzoeker zich voor dagelijks werk nog tot een inspanning brengen, maar waren de traumatische ervaringen er net te veel aan om hetzelfde op te brengen voor de examenreeks. Dat de klassenraad het oorzakelijk verband “niet meteen” “ziet”, betekent met andere woorden niet dat het afwezig is.

Gesteld tegenover de onbetwist en onbetwistbaar traumatische ervaringen voor verzoeker valt niet aantoonbaar uit te sluiten dat de tekorten er in belangrijke mate hun verklaring in vinden. Zelfs indien de klassenraad de nasleep ervan anders beoordeelt dan verzoeker, dan is geen van de beide partijen nog in staat, zo lijkt, thans een sluitend bewijs te leveren van de werkelijke impact ervan op de examenresultaten. Net dit moest voor de klassenraad op het eerste gezicht reden zijn om, verzoeker het voordeel van de twijfel gunnend, middels bijkomende proeven na te gaan of de resultaten al dan niet door de externe factoren zijn beïnvloed.

14. Het argument dat bijkomende proeven geen optie zijn omdat bij verzoeker “door de vakleerkrachten nooit kunnen vastgesteld worden [is] dat hij kennis snel kan combineren en op korte termijn veel kan verwerken” is hypothetisch; ze gaat precies eraan voorbij, zo lijkt, dat nu eenmaal enkel bijkomende proeven nog kunnen aantonen of de slechte resultaten mogelijk door een externe oorzaak zijn te verklaren. Het valt niet een klassenraad, maar wel de betrokken leerling en zijn ouders toe, zo lijkt, in voorkomend geval in te schatten of die externe omstandigheden voldoende onder controle zijn en of de leerling nog over een realistisch tijdspad beschikt om eventuele bijkomende proeven – waarvan verzoeker erkent dat ze altijd op relatief korte tijd moeten worden georganiseerd – onder betere voorwaarden af te leggen dan de eindexamens in juni.

15. De weigering door de delibererende klassenraad om zijn eindbeslissing uit te stellen tot verzoeker bijkomende proeven heeft afgelegd is *prima facie* niet afdoende gemotiveerd. Het middel is in de besproken mate ernstig.

16. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

17. De Raad van State brengt voor zoveel als nodig onder de aandacht van de partijen, dat de administratieve beroepsprocedure recent op essentiële punten is gewijzigd door de decreetgever. Die wijziging is, zonder enige overgangsmaatregel en dus met onmiddellijke werking, op 1 september 2014 in werking getreden. Partijen zullen overeenkomstig de nieuwe regeling moeten handelen. Zouden zij nog de oude regeling toepassen, dan zouden zij *contra legem* handelen.

VII. Kosten

18. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de delibererende klassenraad 5WEWI6 van het katholiek Onderwijs Stad Herentals, campus Collegestraat van 26 augustus 2014, waarbij aan Laurent Philips een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 september 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren